

[Ib Christensen]

har de jo været med til at tvinge regeringspartiet til tidligere, de har lov til at løfte deres principielle faner, men når vi andre går imod indkomstpoltikken f. eks., må vi ikke løfte denne principielle fane. Egentlig troede jeg også, at socialdemokratiet som et parti, der gerne vil varetage arbejderbevægelsens interesser, var imod den statslige indkomstpolitik, så der i og for sig var et principielt sammenfald af synspunkter hos retsforbundet og socialdemokratiet her, men lad os så bare sænke den principielle fane, hr. statsminister, og så i stedet for se på den barske virkelighed. Den barske virkelighed er jo, som også konstateret af det økonomiske råds formandskab og talrige andre økonomer, at indkomstpolitikken er kuldsejlet, at indkomstpolitikken har udtømt sine muligheder, at den har spillet fallit. Der er derfor ikke nogen udvej, sådan som hr. Ole Vig Jensen var inde på, i en ny indkomstpolitik. Hvori skulle det nye i den indkomstpolitik bestå? Vi har ikke set en antydning deraf, og derfor kan vi simpelt hen sænke de principielle faner og se på virkeligheden, som den er, at tvangsindkomstpolitikken, den statslige indkomstpolitik, simpelt hen har spillet totalt og aldeles fallit, for ellers ville vi ikke sidde i økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer som dem, vi sidder i til halsen.

Men jeg konstaterer altså, at statsministeren helt entydigt i sin svartale henvendte sig til firkløverpartierne og ikke havde nogen som helst antydning af samarbejdsvilje over for andre partier. Jeg håber ikke, at dette er udtryk for, at regeringen definitivt har valgt side og dermed altså opgivet ethvert af selv sine meste beskedne reformkrav, og i hvert fald vil den kommende tid vise i gerning, om regeringen kan fastholde det synspunkt, som statsministeren i sin svartale har givet udtryk for, for den dag regeringen kører fast – og det gør den meget snart, når den kommer med sine reformønsker over for firkløverpartierne, uanset hvor mange af dem det bliver – vil det vise sig, at regeringen har behov for assistance fra anden side, og så må det vise sig, om man vil bruge de flertalsmuligheder, der er, eller man vil fortsætte den hidtidige politik.

Til sidst vil jeg sige, at den socialdemokratiske valgsejr, som kom bag på alle og ikke mindst socialdemokratiet selv, var jo ikke udtryk for en tillidserklæring til den hidtidi-

ge politik inklusive indkomstpolitikken. Det var nærmest en valgsejr på trods af den politik. Det synes jeg nok regeringspartiet bør erindre sig i sine overvejelser om de flertalsmuligheder, der er i tinget.

Økonomi- og miljøministeren (Ivar Nørsgaard):

Jeg vil gerne for at undgå enhver misforståelse og som følge af, at hr. Wilhjem fortsat hævder, at vi er løbet fra et valgløfte, gentage, hvad regeringen og regeringsmedlemmerne sagde før valget, at vi har under overvejelse at klare dette problem med, at koncessionshaverne har gunstige koncessioner, ved en almindelig råvareafgift. Det er stadig væk på regeringens bord.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne til hr. Ole Vig Jensen sige, at det tættere samarbejde med kommunerne om den økonomiske politik, som er blevet en realitet i de senere år, vil blive fortsat. Og jeg vil da gerne tilføje, at det er vort sigte, at vi kan arbejde mere langsigtet, end tilfældet har været tidligere. Det er således regeringens hensigt, at vi allerede i januar 1980 kan drøfte situationen 1981 med de kommunale organisationer.

Og så skal jeg over for hr. Ellemann-Jensen gerne bekræfte, at han citerede rigtigt fra finanslovsforslaget. Jeg forstod, at det var vigtigt at få konstateret det. Det ændrer imidlertid ikke ved rigtigheden af min oplysning i mit forrige indlæg om, at såvel den tidligere regerings som den nuværende regerings målsætning henholdsvis var og er, at der skal fremlægges forslag, der på årsbasis betyder besparelser på 2,5 mia kr. Og hr. Ellemann-Jensen ved, at det ikke var nogen tilfældighed, når der i regeringsbeslutningen af 19. juni blev tilføjet »på årsbasis«.

Endelig skal jeg sige, at hr. Ellemann-Jensen må være opmærksom på, at der i den samme finanslov er indeholdt en lovreserve, og der er en sammenhæng mellem nye loviniciativer og denne lovreserve.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):

Ja, når hverken statsministeren eller skatteministeren eller energiministeren svarer på